

กันเฉ่า

กันเฉ่า (甘草) คือ รากและลำต้นใต้ดินแห้งของพืชที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Glycyrrhiza uralensis* Fischer หรือ *G. inflata* Bat. หรือ *G. glabra* L. วงศ์ Fabaceae

ชื่ออื่น ๆ ซะเอมจีน ซะเอมเทศ (ไทย) กันเฉ่า (จีนกลาง) กำเช่า (จีนแต้จิ๋ว) Licorice Root, *Glycyrrhizae Radix et Rhizoma*

ลักษณะภายนอก

แท่งรูปทรงกระบอก ผิวล่อนหรือติดแน่น สีน้ำตาลแดงหรือสีน้ำตาลปนเทา มีรอยย่นตามแนวยาว มีกลิ่นเฉพาะตัวอ่อน ๆ รสหวานชุ่มคอ

1 เซนติเมตร

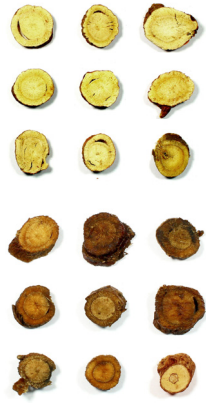

แหล่งผลิตที่สำคัญ

เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มณฑลกันซู่ ซินเจียง และพื้นที่ฝั่งตะวันตกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การเตรียมอื่นเพี้ยน

- 1. กันเฉ่าเพี้ยน :** ล้างด้วยน้ำสะอาด ใส่ภาชนะปิดฝาไว้เพื่อให้เนื้อนุ่ม หั่นเป็นแผ่นหนา ๆ แล้วนำไปทำให้แห้ง
- 2. จี้กันเฉ่า :** คลุกกันเฉ่าเพี้ยนกับน้ำผึ้งบริสุทธิ์ที่เจือจางด้วยน้ำต้มในปริมาณที่เหมาะสม (ใช้น้ำผึ้ง 25 กิโลกรัม ต่อกันเฉ่าเพี้ยน 100 กิโลกรัม) หมักไว้สักครู่ นำไปผัดโดยใช้ไฟอ่อน ผัดจนมีสีเหลืองเข้มและไม่เหนียวติดมือ นำออกจากเตา ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น

1 เซนติเมตร

ฤทธิ์ของยาตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนจีน

มีรสหวาน สุกุม เข้าสู่เส้นลมปราณหัวใจ ปอด ม้าม และกระเพาะอาหาร

- 1. กันเฉ่าเพี้ยน :** รสอมหวาน สุกุม ค่อนข้างเย็นเล็กน้อย มีสรรพคุณระบายความร้อน ขับพิษ แก้ไอ ขับเสมหะ มักใช้ในตำรับยาแก้ไอที่มีเสมหะร้อน คอบวมอักเสบ พิษจากฝีแผล หรือพิษจากยาและอาหาร
- 2. จี้กันเฉ่า :** รสอมหวาน อุ้ม มีสรรพคุณบำรุงม้ามและกระเพาะอาหาร เสริมชี ทำให้การเดินของชีพจรมีแรงและกลับคืนสภาพปกติ มักใช้ในตำรับยารักษาอาการม้ามและกระเพาะอาหารพร่องไม่มีแรง ชีของหัวใจพร่อง ปวดท้องเส้นเอ็นตึงแข็ง ชีพจรเต้นผิดจังหวะ

ฤทธิ์ของยาตามภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

มีรสหวาน ชุ่มคอ มีสรรพคุณบำรุงหัวใจให้ชุ่มชื้น แก้เสมหะเป็นพิษ (แก้ไอ) ทำให้ชุ่มคอ ใช้ปรุงแต่งรสชาติให้รับประทานง่าย

ขนาดและวิธีใช้ ต้มรับประทาน 1.5-9 กรัม

ข้อห้ามใช้ ข้อควรระวังในการใช้

- ห้ามใช้ร่วมกับจิงตำจั๊ หงตำจั๊ เหยียนฮวา กันส่วย ไห่เจ้า
- ห้ามใช้กับผู้ป่วยโรคความดันเลือดสูง ตับแข็ง ภาวะไตเรื้อรัง และหญิงมีครรภ์

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาของคลินิกหัวเฉียวแผนแพทย์จีน ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน ห้ามคัดลอกในเชิงพาณิชย์โดยไม่ได้รับอนุญาตทุกกรณี